

підприємство не влаштовує бухгалтерська компанія загалом, то перейти на обслуговування до іншого аутсорсера не складно [2, с. 339].

На сьогоднішній день в Україні дуже багато підприємств зацікавлені в послугах з бухгалтерського обліку, особливо це стосується підприємств малого бізнесу. Послуги з аутсорсингу дозволяють знизити витрати на обслуговування бухгалтерії підприємства і позбавитися від ризику виникнення непередбачених ситуацій (звільнення бухгалтера, непрофесіоналізм, простій бухгалтерської служби, перебування працівника на лікарняному тощо).

Список використаних джерел

1. Дідух О. В. Сутність аутсорсингу та перспективи його застосування в Україні / О. В. Дідух // Економічний простір. – 2011. – №54. – С. 173-182

2. Поплюйко А. М. Бухгалтерський аутсорсинг: сучасний стан та перспективи розвитку в Україні / А. М. Поплюйко. // Фінанси, облік і аудит. – 2011. – №18. – С. 335-340.

Ловінська І.Г.,

асистент кафедри обліку підприємницької діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
м. Київ

СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖЕМЕНТ В УПРАВЛІННІ ПРОМИСЛОВИМИ КОМПЛЕКСАМИ

В умовах євроінтеграційних процесів в Україні важливого значення набуває необхідність глибоких інноваційних перетворень в економіці України. У сучасний період розвитку промислових комплексів особливого значення набувають питання формування ефективної стратегії. Ефективна організація виробництва на рівні господарюючих виробничих суб'єктів – це передумова конкурентоспроможності такої господарської одиниці. Перед підприємствами виробничої сфери постає питання щодо необхідності формування не просто окремих конкурентних переваг, а певної системної конкурентної стійкості. Тому найважливіший виробничий сектор національної економіки потребує інноваційних підходів його управління.

Існує багато методів формування стратегічного розвитку великих промислових комплексів, але змістовний їх аналіз має бути здійснюваний на основі спеціальної методики з урахуванням факторів впливу внутрішнього і зовнішнього середовища. Актуальність дослідження полягає в концептуальному вирішенні проблеми змістовного аналізу стратегій розвитку великих промислових комплексів і системному вдосконаленні теоретико-методологічних засад стратегічного менеджменту інтегрованих господарських структур в умовах глобальних трансформацій.

Проблеми стратегічного менеджменту в діяльності виробничих

комплексів досліджували зарубіжні вчені: І. Ансофф, У. Кінг, Д. Кліланд, М. Портер, А. Стрікленд, А. Томпсон, К. Друри, Д. Іннес, К. Сіммондс та ін. Зазначені автори здійснили вагомий внесок у дослідження проблем діяльності великих промислових комплексів та розвитку процесів глобалізації. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання аналізу методів стратегічного розвитку великих промислових комплексів в умовах глобалізації, що визначає актуальність дослідження.

В Україні розвиток і структурна реорганізація промисловості є найважливішими умовами стабілізації соціально-економічної обстановки в країні. Виникає доцільність класифікувати логістичні напрями макроекономічного регулювання конкурентоспроможності українських промислових комплексів.

Напрямок інформаційного аналізу. Аналіз інформаційного потоку дає змогу учасникам процесів розвитку промисловості підвищити обґрунтованість своїх рішень у сфері виробничої, інвестиційної, інноваційної, комерційної діяльності [3, с. 21].

Напрямок оптимізації витратної політики. Цей напрям здійснює прямий вплив на об'єкти промислової політики. Держава зобов'язана взяти на себе повністю або частково витрати соціального характеру, що дасть змогу промисловим підприємствам мінімізувати несприятливі соціальні наслідки реструктуризації промисловості.

Напрямок інституціонального впливу. Вирішальну роль у створенні сприятливого конкурентного середовища відіграють антимонопольне законодавство та діяльність антимонопольних органів, правильне поводження яких сприяє стабілізації економіки в цілому.

Інституціональна політика має розглядатися як політика стимулюючого економічного зростання і структурних змін на користь видів виробництва, що відповідають умовам ринку, потенційного попиту на їх продукцію та послуги, володіють певними конкурентними перевагами на внутрішньому і особливо на зовнішньому ринках.

І тому, основною детермінантою, що формує ефективний стратегічний менеджмент є політика використання складових логістичного підходу до методів стратегічного управління промисловими комплексами України.

Список використаних джерел

1. Друрі К. Управлінський і виробничий облік: Пер. з англ.; Підручник. – М.: ЮНІТІ-ДАНА, 2002.
2. Уорд Кит. Стратегический управленческий учёт / Пер. с англ. – М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2002. – 448 с.: ил.
3. Innes J. Strategic Management accounting, in tones, J (ed.). Handbook of Management accounting, Gee, Ch. 2., - 1998. – 968 p.
4. Cooper R., Kaplan R.S. Measure costs right: make the right decisions // Harvard Business Review. – 1988. - September/October - P. 96-103.
5. Simmonds K. Strategic management accounting // Management accounting. - 1981. - № 59(4). P. 26-29.

6. Simmonds K. Strategic management accounting for pricing: a case example // Accounting and Business Research. - 1982. - № 12(47). P. 206-214.

7. Simmonds K. The accounting assessment of competitive position // European Journal of Marketing, Organization and Society. - 1986. - № 12(4). P. 357-374.

8. Bromwich M. The case for strategic management accounting: the role of accounting information for strategy in competitive markets // Accounting, Organisation and Society. – 1990. - № 1. P. 27-46.

Лугова О.І.,

канд. екон. наук, старший викладач
кафедри обліку і оподаткування

Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

SUSTAINABILITY REPORTING AND INTEGRATED REPORTING

Large corporates have come under increasing pressure to conduct their business in a more transparent and responsible manner. In order for business to fulfil its obligations under the ethic of accountability stakeholders must be given relevant, timely, and understandable information about their activities through corporate reports. The conventional company reports on annual financial performance, sustainability and governance disclosures often fail to make the connection between the organization's strategy, its financial results and performance on environmental, social and governance issues. Recognizing the inherent shortcomings of existing reporting models, there is a growing trend to move towards integrated reporting [1].

A sustainability report is a report published by a company or organization about the economic, environmental and social impacts caused by its everyday activities. A sustainability report also presents the organization's values and governance model, and demonstrates the link between its strategy and its commitment to a sustainable global economy. Sustainability reporting can help organizations to measure, understand and communicate their economic, environmental, social and governance performance, and then set goals, and manage change more effectively. A sustainability report is the key platform for communicating sustainability performance and impacts – whether positive or negative [2].

Sustainability Reporting is about communicating the organization's approach to managing its key environmental and social issues. It is about communicating publicly how the company assesses which environmental and social issues are most significant to the company ("materiality"), how these issues are managed and how the company is performing against each of these key issues (performance data).

An integrated report is a narrative document – in contrast to numerical financial statements – that explains how a company's current operations may affect